

[Per Federspiel.]

offentlige mening og den danske skoleungdom, og at det er dér, den første indsats skal gøres.

Jeg vil advare imod at tro, at man kan løse disse problemer ad denne vej. Det, det drejer sig om, er at arbejde i marken, og det, det i første række drejer sig om, er at hjælpe disse oversøiske lande til mere handel, til bedre levevilkår og til højere oplysning. Jeg vil også advare imod, at man anvender alt for højtravende ord om den indsats, der skal gøres. Man taler så uhyre meget om eksperter, men det, der i denne forbindelse er tale om, er én, der kan en lille smule mere end den stedlige befolkning. Om man har lyst til at kalde en håndværkssvend for ekspert eller instruktør, er for så vidt ligegyldigt.

Det, man savner i dette forslag, og det, man savner i forbindelse med denne lovgivning, er en udtalelse fra regeringen om, hvad vor politik over for udviklingslandene egentlig er. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen nævnte, at hovedvægten måtte lægges på det multilaterale og i første række på arbejdet gennem FN. Nu er det sådan, at af den hjælp, der går til udviklingslandene, passerer måske ca. 15 pct. de multilaterale kanaler, og det er vel ikke meningen, at vi skal indskrænke os til 15 pct. Tværtimod, vi må tage vor del af byrderne ved dette, og vi må også tage vor del af den direkte bistand og det direkte samarbejde med disse lande.

Jeg vil også advare imod at tro, at dette samarbejde alene kan ske ved udsendelse af de såkaldte eksperter eller instruktører, ved uddannelse her i landet af sagkyndige på det ene eller det andet område. Det, der i første række er tale om, er at bringe orden i handelsbalancen med de oversøiske lande, og dette peger meget stærkt henimod, hvad der både i det oprindelige lovforslag og i bemærkningerne til det og også i betænkningen er ganske ladet ude af betragtning, nemlig dette, at der her ligger en europæisk opgave, at vi her har en europæisk institution i samarbejde med USA, OECD, hvis fornemste opgave netop er at koordinere bistanden til udviklingslandene. Derfor vil jeg meget indtrængende henstille, når nu dette administrationsapparat sættes op, at dets første skridt bliver at undersøge, hvor-

dan samarbejdet med OECD skal finde sted — der vil være en udmærket lejlighed i påskeferien, når generalsekretæren i OECD vil befinde sig her i landet — og at man her ikke alene indskrænker sig til at arbejde på de indre linjer, med folkeoplysning o. s. v., men også i høj grad tænker på, at det er en opgave i felten, det drejer sig om.

Den skikkelse, administrationen nu vil få, skulle gøre dette muligt, og den skulle navnlig gøre det muligt også at finde kontakten til erhvervslivet herhjemme, som til syvende og sidst vel er den gruppe i samfundet, der er bedst egnet til at bistå i arbejdet med den industrielle udvikling i de oversøiske lande og med at skabe bedre vilkår for de oversøiske landes afsætning af råmaterialer, og hvilke andre produkter de har. Det er efter min mening dér, dette dokumentationskontor, som man vil oprette, har sin store opgave, den at finde veje frem til i samarbejde med de andre europæiske lande at oparbejde den prisstruktur i handelen med udviklingslandene, som vil gøre det muligt for disse at højne deres levedof; med denne højnelse af levedofen vil ganske naturligt krav om bedre uddannelse, højere kultur og dermed også en højere købeevne opstå.

Det var blot disse synspunkter, jeg gerne ville kaste ind i debatten, efter at dette lovforslag har fået en væsentlig mere realistisk skikkelse, end tilfældet var med det oprindeligt fremsatte. Jeg skal ikke bebrejde den højtærede minister dette. Det var et temmelig mangelfuldt materiale, han havde at arbejde med, denne grønne betænkning, der jo bar præg af at være et udpræget hastværksarbejde.

Hanne Budtz: Det er jo et betydelig ændret lovforslag, vi står over for, som det også er fremgået af de foregående ærede ordføreres indlæg. Det er jo ikke alene en rent ydre make-up, forslaget har fået ved at få en helt ny titel; det har gennemgået en betydelig indre fornyelseskur.

Ved første behandling kunne jeg helt og principielt tiltræde hjælpen til u-landene, men havde en del kritiske bemærkninger at gøre om opbygningen af administrationen herhjemme, og det er derfor tilfredsstillende i dag at kunne sige, at der efter udvalgsbehandlingen har fundet alle de ændringer